

Книгата на Даниил — Двадесет и девет

Пирът на Валтасар и пророческият час: разкриване на неделния закон, падението на Вавилон и последната криза

Jeff Pippenger

2023-12-24

Пирът на Валтасар определя „часа“ на неделния закон, но поставя ударението върху съда над републиканския рог. Златният образ на Навуходоносор в трета глава на Даниил представя същата история в контекста на верния Божи народ, който тогава е издигнат като знаме. Шеста глава на Даниил разглежда същата линия, но разглежда ролята на протестантския рог. Валтасар представлява „държавата“ и той повика хиляда от своите „велможи“.

Цар Валтасар направи голямо угощение за хиляда от велможите си и пиеше вино пред хилядата. Валтасар, когато вкуси виното, заповяда да донесат златните и сребърните съдове, които баща му Навуходоносор беше взел от храма, който беше в Йерусалим, за да пият от тях царят, князете му, жените му и наложниците му. Тогава донесоха златните съдове, които бяха взети от храма на Божия дом, който беше в Йерусалим; и царят, князете му, жените му и наложниците му пиха от тях. Пиха вино и възхваляваха боговете от злато, от сребро, от мед, от желязо, от дърво и от камък. В същия час излязоха пръсти на човешка ръка и писаха срещу светилника върху вярта на стената на царския дворец; и царят видя частта от ръката, която пишеше. Даниил 5:1–5.

Числото „десет“ представлява змея, а сто и хиляда са просто увеличаване на същия символ. В шеста глава сто и двадесет налагат измамния закон, а сто и двадесет е символ за свещеници. Като се вземе предвид принципът „ред след ред“, пирът на Валтасар онагледява съда над поквареното държавно управление и съда над поквареното църковно управление. Валтасар беше опиянен от виното на Вавилон и след това реши да оскверни свещените съдове на Божия храм в Йерусалим.

„Пророкът казва: „И видях друг ангел да слиза от небето, който имаше голяма власт; и земята се освети от славата му. И извика силно с мощен глас, казвайки: Падна, падна великият Вавилон и стана жилище на бесове“ (Откровение 18:1, 2). Това е същата вест, която беше дадена от втория ангел. Вавилон падна, „защото тя напои всички народи с виното на яростта на своето блудство“ (Откровение 14:8). Какво е това вино? — Нейните лъжливи учения. Тя е дала на света един фалшив съботен ден вместо съботата на четвъртата заповед и е повторила лъжата, която Сатана първо каза на Ева в Едем — естественото безсмъртие на душата. Много сродни заблуди тя е разпространила надлъж и нашир, „като преподават за поучения човешки заповеди“ (Матей 15:9).“ Избрани вести, книга 2, 118.

Виното, което Валтасар пиеше, беше идолопоклонническата събота на папството, защото пирът представляваше пророческия „час“ на неделния закон. Съдовете от светилището,

които той внесе в пиршествената зала, представляваха не само бунт срещу Бога, но свещените съдове представляват и Божия народ, защото буквалното представлява духовното, а хората са съдове.

Обаче твърдата основа на Бога стои, като има този печат: „Господ познава Своите Си.“ И: „Нека всеки, който изповядва името на Христос, да отстъпи от неправдата.“ А в една голяма къща има не само съдове от злато и от сребро, но и от дърво и от пръст; и едни са за почит, а други за безчестие. И тъй, ако някой очисти себе си от тях, ще бъде съд за почит, осветен и полезен за употреба от господаря, приготвен за всяко добро дело. 2 Тимотей 2:19–21.

Сред оскверняването на Божия народ чрез принудително неделно богослужение огненото писмо изписва гибелта на Валтасар.

В същия час се появиха пръстите на човешка ръка и писаха срещу светилника върху мазилката на стената на царския дворец; и царят видя частта от ръката, която пишеше. Тогава лицето на царя се измени и мислите му го смутиха, тъй че ставите на чреслата му се разхлабиха и коленете му се удържа едно о друго. Царят извика силно да доведат звездобройците, халдейците и гадателите. И царят заговори и каза на мъдреците на Вавилон: Който прочете това писание и ми покаже значението му, ще бъде облечен в алена премяна, ще има златна верига на шията си и ще бъде третият владетел в царството. Даниил 5:5–7.

Исторически този пасаж се разбира като посочващ, че бащата на Валтасар е оставил политическия престол на Валтасар и поради тази причина най-доброто, което синът му можеше да предложи за тълкуването на надписа, беше положението на трети владетел. В навечерието на неделния закон в Съединените щати политическото ръководство ще бъде в подчинено положение спрямо религиозното ръководство, което ще работи за въвеждането на нова форма на поклонение. Образът на звяра представлява съчетанието на църква и държава, при което църквата контролира това взаимоотношение, а при неделния закон Валтасар беше политическият цар, като по този начин символизираше държавата, но той беше само втори по власт след религиозния авторитет на своя баща. Най-доброто, което можеше да предложи на Данаил, беше той да бъде трети.

„Когато ранната църква се поквари, като се отклони от простотата на евангелието и прие езически обреди и обичаи, тя изгуби Духа и силата на Бога; и за да контролира съвестта на хората, потърси подкрепата на светската власт. Резултатът бе папството — църква, която контролираше държавната власт и я използваше, за да прокарва собствените си цели, особено за наказването на „ерес“. За да могат Съединените щати да образуват образ на звяра, религиозната власт трябва дотолкова да контролира гражданското управление, че и държавната власт да бъде използвана от църквата за осъществяването на собствените ѝ цели...”

„Налагането на неделното съблюдаване от страна на протестантските църкви е налагане на поклонението пред папството — пред звяра. Онези, които, разбирайки претенциите на четвъртата заповед, избират да спазват лъжливата вместо истинската събота, с това

отдават почит на онази власт, единствено чрез която тя е заповядана. Но със самия акт на налагане на религиозен дълг чрез светска власт църквите сами биха образували образ на звяра; следователно налагането на неделното съблюдаване в Съединените щати би било налагане на поклонението пред звяра и неговия образ.“ Великата борба, 443, 448, 449.

Именно в криза се разкрива характерът, а тайнственото послание върху стената предизвиква криза в опитността на Валтасар и отбелязва края на неговото царство, като по този начин символизира края на царството на земния звяр. Валтасар умря още в същата нощ, представлявайки неделния закон, когато Съединените щати биват повалени като шестото царство в библейското пророчество при неделния закон, но Съединените щати незабавно преминават в положението на върховния цар на десетте царе. Десетте царе са седмото царство в библейското пророчество и те незабавно се съгласяват да дадат своето седмо царство на звяра.

Защото Бог е вложил в сърцата им да изпълнят Неговата воля, и да бъдат единомислени, и да дадат царството си на звяра, докато се изпълнят Божиите думи. Откровение 17:17.

Последните движения са бързи, и преходът от шестото царство към седмото, а след това към осмото е бърз, защото светът тогава се намира в голяма криза. Падането на земния звяр кара Валтасар да се уплаши, и като първенствуваш цар на десетте царе той представлява страха, който всички земни царе ще изпитат при падането на Съединените щати. В единадесета глава на Откровение „часът“, в който почеркът се появява на стената, е „часът“ на голямото земетресение. В този момент са отбелязани три символа на исляма, и именно ислямът е онова, което кара царете да се страхуват в последните дни.

Защото, ето, царете се събраха, преминаха заедно. Видяха това и се смаяха; смутиха се и побързаха да се отдалечат. Страх ги обзе там и болка, като на жена в родилни мъки. Ти строшаваш тарсийските кораби с източен вятър. Както сме слушали, така и видяхме в града на Господа на Силите, в града на нашия Бог: Бог ще го утвърди до века. Села. Псалом 48:4–8.

Господарите, или царете, бяха събрани на угощението на Валтасар, пиейки виното на Вавилон и боравейки със свещените съдове на Божието светилище и гледайки ги, когато страх ги обзе, както е представено от страха на Валтасар, когато на стената се появи ръкописът. Страхът на Валтасар постави начало на нарастващ страх, който е представен чрез жена в родилни болки, а „часът“ от Откровение единадесета глава води към дванадесета глава, където знамето е представено като жена, която предстои да роди. Първата родилна болка е ръкописът на стената на пиршествената зала. Страхът е причинен от „източния вятър“ на исляма, който „съкрушава тарсийските кораби“.

В пиршествената зала на Валтасар „хиляда велможи“ пият виното на Вавилон, което представлява налагането на неделния ден. В онова време оркестърът на Навуходоносор започва да свири, докато Валтасар заповядва да донесат съдовете на светилището. Блудницата от Тир започва да пее, а отстъпилият Израил започва да танцува около златния

идол на Навуходоносор. Но пиршеството е прекъснато от „източния вятър“, който е „третото горко“, идващо бързо, и е „седмата тръба“. Когато ислямът нахлува на пиршеството, „народите се разгневяват“. Те се разгневяват, защото тогава таршишките кораби, символът на икономическата структура на планетата Земя, потъват сред морето.

Тарсис търгуваше с тебе поради множеството на всякакви богатства; със сребро, желязо, калай и олово търгуваха на твоите пазари. Яван, Тувал и Мосох, те бяха твои търговци: търгуваха на твоя пазар с човешки души и медни съдове. От дома на Тогарма търгуваха на твоите пазари с коне, конници и мулета. Хората от Дедан бяха твои търговци; много острови бяха търговията на ръката ти: донасяха ти в дар слонова кост и абанос. Сирия беше твой търговец поради множеството на изделията ти: търгуваха на твоите пазари със смарагди, пурпур, везана работа, висон, корал и ахат. Юда и Израилевата земя, те бяха твои търговци: търгуваха на твоя пазар с минитска пшеница, панаг, мед, масло и балсам. Дамаск беше твой търговец поради множеството на изделията ти, поради множеството на всякакви богатства; с вино от Хелбон и бяла вълна. Дан и скитащият Яван търгуваха на твоите пазари: лъскаво желязо, касия и аир бяха на твоя пазар. Дедан беше твой търговец със скъпоценни покривки за колесници. Арабия и всички Кедарски князе търгуваха с тебе с агнета, овни и козли; с тях бяха твои търговци. Търговците на Шева и Раама, те бяха твои търговци: търгуваха на твоите пазари с най-отбрани всякакви аромати, с всякакви скъпоценни камъни и злато. Харан, Кане и Еден, търговците на Шева, Асур и Хилмад, бяха твои търговци. Те бяха твои търговци с всякакви предмети, със сини дрехи, везана работа и в сандъци със скъпи одежди, вързани с въжета и направени от кедр, сред твоята търговия. Тарсийските кораби възпяваха тебе на твоя пазар; и ти се напълни и стана твърде славен сред моретата. Твоите гребци те заведоха в големи води; източният вятър те строши сред моретата. Твоите богатства, твоите пазари, твоите стоки, твоите моряци и твоите кормчии, твоите поправячи на пукнатини, и търгуващите с твоите стоки, и всичките ти воители, които са в тебе, и цялото ти множество, което е сред тебе, ще паднат сред моретата в деня на твоята погибел. Езекиил 27:12–26.

„Тарсийските кораби“ са символът на икономическата структура на планетата Земя и са потопени сред морето от „източния вятър“. Езекиил ни уведомява, че това става в „деня на твоята погибел“, а предметът на двадесет и седма глава от книгата на Езекиил е плачът за Тир.

И словото Господне дойде пак към мене и рече: Сега, сине човешки, надигни плач за Тир; и кажи на Тир: О, ти, който си разположен при входа на морето, който търгуваш с народите за много острови, така казва Господ Бог: О, Тире, ти каза: Съвършен съм по красота. Езекиил 27:1–3.

Денят на разорението на Тир е предмет на плача. Денят на разорението на Тир е неделният закон, защото Тир е символ на папството, чийто съд започва в „часа“, когато вторият глас от Откровение осемнадесета глава започва да призовава хората да излязат от Вавилон.

И чух друг глас от небето, който казваше: Излезте от нея, люде Мои, за да не участвате в греховете ѝ и да не приемете от язвите ѝ. Защото греховете ѝ стигнаха до небето, и Бог си спомни нейните беззакония. Отплатете ѝ, както и тя отплати на вас, и въздайте ѝ двойно според делата ѝ; в чашата, в която е наляла, налейте ѝ двойно. Колкото се е прославила и живяла разкошно, толкова мъка и печал ѝ дайте; защото казва в сърцето си: Седя като царица и не съм вдовица, и никак няма да видя печал. Затова в един ден ще дойдат язвите ѝ — смърт, плач и глад; и ще бъде напълно изгорена с огън; защото силен е Господ Бог, Който я съди. И земните царе, които са блудствали с нея и са живели разкошно с нея, ще я оплакват и ще ридаят за нея, когато видят дима от горенето ѝ, като стоят надалеч поради страха от мъчението ѝ и казват: Горко, горко, великият град Вавилон, мощният град! защото в един час дойде твоят съд. И търговците на земята ще плачат и ще тъжат за нея, защото никой вече не купува стоката им. Откровение 18:4–11.

Думата, която в книгата на Даниил пет пъти е употребена като „час“, винаги представя някакъв вид съд. Видът на съда се определя от контекста на пасажа, в който тя е употребена. В четвъртата глава на Даниил думата „час“ е употребена най-напред, за да възвести идващия съд, независимо дали става дума за изследователния съд, започнал на 22 октомври 1844 г., или за изпълнителния съд, който започва при неделния закон. И в двата случая — изследователният или изпълнителният съд — са прогресивни. Изпълнителният съд над папството започва при неделния закон в Съединените щати. Това отбелязва „часа“, в който започва изпълнителният съд над папството, и този „час“ е „часът“ на голямото земетресение от Revelation eleven, когато двамата свидетели, представени от Седрах, Мисах и Авденаго, са хвърлени в пещта като знамето, което се издига като мощната войска на Езекиил. Този „час“ е, когато ръката изписва по стената на Валтасар.

„Тарсисийските кораби“, които представляват структурата на икономическите снабдителни линии на планетата Земя, биват потопени сред моретата в онова време, и това кара търговците и земните царе да се боят, както е представено чрез Валтасар.

В единадесета глава на Откровение „часът“ е, когато „третото Горко“ на исляма идва скоро, и Седмата Тръба затръбвява, и народите се разгневяват. И трите от тези символи сочат към исляма като провиденциалното оръдие, което Господ използва, за да извърши поразяването на Валтасар в самия този „час“. Валтасар бе убит от врагове, които тайно навлязоха в царството му през портите, оставени поради нехайство отворени, тъкмо както граничната стена между Мексико и Съединените щати е била оставена поради нехайство отворена, докато приближава „часът“ на „големия трус“.

Изцеляването на смъртоносната рана на папството е изложено в последните шест стиха на единадесета глава от книгата на Даниил. В тези стихове са посочени три препятствия, които биват преодоляни, докато смъртоносната рана на папството се изцелява. Северният цар винаги побеждава три препятствия по пътя си към върховната власт, и винаги в следния ред: първо своя враг, второ своя съюзник, а след това накрая своята жертва. Първият, който бе покорен, беше Южният цар, представляващ Съветския съюз, последния враг на Рим, който бе пометен през 1989 година. Второто препятствие е славната земя, която е съюзникът на

Рим, победил СССР заради Рим — Съединените щати, които биват покорени в „часа“, който сега разглеждаме. След това третото препятствие, представено като Египет, обозначава момента, когато папството поема контрол над своята жертва — Организацията на обединените нации.

През 1989 г., когато настъпи разпечатването на тези стихове и след това се увеличи познанието за тях, беше разпознато, че езическият Рим, папският Рим, а след това и съвременният Рим (представен като северния цар в последните шест стиха на единадесета глава на Даниил), всеки от тях трябваше да преодолее три географски препятствия, преди да бъде утвърден като царство. За езическия Рим тези три препятствия бяха представени като три посоки.

И от един от тях излезе един малък рог, който стана твърде голям към юг, и към изток, и към прекрасната земя. Данаил 8:9.

За папския Рим те бяха три рога, които трябваше да бъдат изтръгнати.

Гледах роговете, и ето, между тях се издигна друг малък рог, пред когото три от първите рогове бяха изтръгнати с корен; и ето, на този рог имаше очи като човешки очи и уста, говореща надменни неща. Данаил 7:8.

За съвременния Рим (царя на север), представен в последните шест стиха на Даниил единадесета глава, трите препятствия бяха царят на юг, славната земя и Египет. Както при езическия Рим и папския Рим, тези три препятствия представляваха географски прегради. Съвременният Рим, представен като царя на север в последните шест стиха на Даниил единадесета глава, трябваше да преодолее три „стени“, и при първата стена имаше една философска „стена“, която бе премахната в същото време, когато бе премахната и една буквална стена. През 1989 година, когато царят на север събори Съветския съюз (царя на юг), философската „стена“ на „желязната завеса“ бе премахната, докато Берлинската стена бе демонтирана.

В „часа“ на Валтасаровия съд, когато написаното е на стената и враговете му тайно влизат през неохраняваните порти, философската „стена“ на разделението между църква и държава се премахва, докато ислямът на третото горко тайно е навлязъл през неохраняваната „стена“ по южната граница на славната земя.

Когато „Египет“, представляващ Организацията на обединените нации, бъде покорен и философската „стена на националния суверенитет“ бъде премахната, тъй като всяка нация бъде принудена да приеме едносветовното управление, насочвано от тирската блудница, тогава ще настъпи финансов срив, който ще доведе до военно положение и деспотизъм в последните дни. Напълно е възможно нещо да се случи на улица, наречена „Уолстрийт“.

„Тъкмо онези средства, които сега се влагат тъй оскъдно в Божието дело и егоистично се задържат, след малко ще бъдат захвърлени заедно с всички идоли на къртиците и на прилепите. Парите скоро ще се обезценят твърде внезапно, когато действителността на вечните сцени се открие пред сетивата на човека.“ Welfare Ministry, 266.

Продължаваме нашето изследване на Валтасар в следващата статия.

„Днес, както и в дните на Илия, разграничителната линия между Божия народ, който пази Неговите заповеди, и поклонниците на лъжливи богове е ясно начертана. „Докога ще куцате между две мнения?“ — извика Илия; „ако Господ е Бог, следвайте Него; но ако Ваал, следвайте него.“ 3 Царе 18:21. И вестта за днес е: „Падна, падна великият Вавилон... Излезте от нея, люде Мои, за да не участвате в греховете ѝ и да не приемете от язвите ѝ. Защото греховете ѝ стигнаха до небето, и Бог си спомни нейните неправди.“ Откровение 18:2, 4, 5.

„Не е далеч времето, когато изпитанието ще дойде върху всяка душа. Ще ни бъде налагано спазването на лъжливата събота. Борбата ще бъде между Божиите заповеди и човешките заповеди. Онези, които стъпка по стъпка са отстъпвали пред светските изисквания и са се съобразявали със светските обичаи, тогава ще се подчинят на властите, вместо да се изложат на присмех, оскърбление, заплаха от затвор и смърт. В онова време златото ще бъде отделено от примесите. Истинското благочестие ще бъде ясно разграничено от неговата привидност и външен блясък. Мнозина звезди, на които сме се възхищавали заради техния блясък, тогава ще угаснат в тъмнината. Онези, които са си присвоили украшенията на светилището, но не са облечени в Христовата правда, тогава ще се явят в срама на собствената си голота.“ Пророци и царе, 187, 188.